

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

Articulus IV. Quale sit gaudium & fruitio Beatorum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](#)

quam creaturam, videlicet seipsum in divinâ es-
senzia conficiat, siquidem ex haec tenus dictis est
essentiale visioni qua beatæ, ut sit in se virtualiter
reflexa, sequi judices duraturam in aeternum.
Necque hinc sequitur, aliquid creati admiscent-

ARTICULUS IV.

Quale sit gaudium & fruitio Beatorum?

SUMMARIUM.

1. Quid & quotuplex sit gaudium, vel delectatio?
2. Amor amicitiae & concupiscentiae in Beatis non distinguuntur.
3. Gaudium Beatorum ab habitu charitatis.
4. (In hac vita amor concupiscentiae pertineat ad virutem spes?
5. Objectum primarium & directum gaudij est filius DEUS.
6. Diluitur instantia de amore proximi.

§. I.

Sine delectatio Beatorum ab habitu charitatis?

Notandum primo. Quod omnis Inclinatio in bonum, illius boni obtinet & possessione quietatur. Sicut ergo ad mortum & inclinationem lapidis quiescevit, quam primum ille pervenit ad suum centrum, ita cum natura rationalis possideret suum bonum & finem, quam desideravit, gaudet & delectatur de illo; quæ delectatio si sit secundum ultimum, fruitio nominatur. Hoc in Beato duplex, velut & ipse amor summi Boni: unum amorem amicitiae seu benevolentiae, quo DEUS amat ut in seipso & sibi ipsi summum consequitur gaudium & delectatio de bono divino ut est bonum ipsius DEI: & exprimitur per illa verba Apoc. 19. *Quoniam regnabit Dominus DEUS noster omnipotens, gaudemus, exultemus, & demus gloriam ei.* Amorem vero concupiscentiae, quo amatur DEUS, ut est summum bonum, & æterna felicitas ipsius Beati, sequitur etiam gaudium & delectatio de DEO, neque summa latitas & beatitudo animæ, quod expellit Regius Pſalmes Ps. 5. *Adimplebis me laetitia cum ventu tuo.*

Notandum secundo. Utrumque amorem amicitiae & concupiscentiae in Beatis probabilius non distingui: Ratio est: Amor sequitur cognitionem: sed eodem actu visionis beatifica representatur Divina bonitas, ut est DEO, & ipsi Beato summe bona: ergo eodem quoque amoris actu voluntatis poterit ferri in bonitatem divinam ut DEO & ut Beato bonam: ergo idem actus erit amor amicitiae, & concupiscentiae. Quæstio nunc est, à cujus virtutis habitu procedat delectio, qui sequitur amorem concupiscentiae, & quodnam sit objectum primarium ac divinum ipsius: nam quoddam delectatio & fruitio consequens amorem amicitiae pertineat ad virtutem charitatis divinæ, sicut & ipse amor, facilem continentur. Authoræ.

CONCLUSIO prima. Delectatio Beatorum, quæ gaudent de DEO tanquam Summo Bono beato.

R. P. Mezg. Theol. Schol. Tom. II.

CONCLUSIO secunda. Objectum imediarum §. Primarium & divinum hujus delectationis est ipse DEUS. Ratio est primò: Illud est objectum primarium & divinum tam amoris, quam delectationis, quod primario & directè per claram visionem representatur ut summe amabile & delectabile; sed filius DEUS primario & directè sic representatur, ut suprà ex dictis de visione, ergo. Ratio est secundò: Objectum primarium & directum virtutis Theologicæ est quid divinum & increatum, prout ex instituto dicitur in Tract. de fide: sed amor & delectatio patriæ sunt actus virtutis Theologicæ, & quidem charitatis secundum dicta; ergo habent pro objecto primario & directo visionem & beatitudinem formalem, quæ est aliquid creatum; sed DEUM & beatitudinem objectivam, tanquam objectum increatum,

Dixi objectum primarium & directum ; sicut enim ipsa visio secundariò representat seipsum, sic etiam amor concupiscentia & delectatio poterit secundariò & indirectè terminari ad visionem ; quemadmodum spes istius vita secundariò fertur in adepitionem Summi Boni tanquam objecti primarii.

6. Dices : Etiam actus primarius alicujus virtutis Theologica directè debeat terminari ad objectum increatum & divinum : non tamen necesse est, ut actus secundarius ita terminetur ; sic enim dilectio hominis propter DEUM, quæ est actus secundarius charitatis, habet proximum pro objecto terminativo. Subfumo. Sed delectatio est actus secundarius charitatis : ergo nihil obstat, quod minus pro objecto directe & immediate terminante habeat creatam visionem.

Respondeo dist. majorem : nisi ille actus in accipiendo objectum terminativum totaliter dependeat ab actu primario, concedo. Si totaliter ab

illo dependeat, nego : sed delectatio est actus secundarius charitatis, ita tamen ut totaliter ab amore concupiscentia, qui est actus primarius, dependeat, concedo. Ut nō totaliter dependeat, nego min. & consequentiam. Cum enim nullus tenus possit esse delectatio, nisi de objecto, quod amatur : ideo necesse est, illud objectum directe objici delectationi, quod objicitur amori : atqui amor concupiscentia in patre directe objicitur DEUS : ergo & delectationi, ex quibus datur disparitas ad instantiam : qui amor proximi propter DEUM ab amore DEI, pender quidem in accipiendo objectum motum, cum utriusque sit idem motivum, dum DEUS propter se & proximus amat proprieatem DEUM, non vero accipiendo objectum terminativum, quia amor proximi non ita sequitur amorem DEI per modum proprietatis necessarii emanantis, sicuti delectatio & gaudium consequit amorem boni possit.

ARTICULUS V.

De coniectaneis accidentalibus ad beatitudinem

S U M M A R I A.

1. Cur dotes assignentur anima beata?
2. Definitio dotes.
3. Numerus dotum.
4. Consistunt non in operatione, sed habitu.
5. Objecta auctoritas D. Thoma exponitur.
6. Cura gratia sanctificans non constituit dotem?
7. Cur dotes non sunt in Angelis?
8. Negare in Christo?
9. Quid sit dotes corporis?
10. Exponitur impossibilitas.
11. In quo consistat subtilitas.
12. Quid sit dotes agilitatis?
13. Quid sit dotes charitatis?
14. Dotes redundant ex gloria anima.
15. Definitio aureola.
16. Ternarius aureolarum ostenditur.
17. Cur aureola non respondeat voluntaria paupertati & obedientia?
18. Requisita ad aureolam virginitatis.
19. Corollaria inde deducuntur.
20. Requisita ad aureolam Martyrii.
21. Corollaria exinde deducuntur.
22. Requisita ad aureolam Doctoratus.
23. Aureola principaliter subiectatur in voluntate.
24. Christus non habet aureolas.
25. Nec Angeli.
26. Reunio corporum non pertinet ad essentiam,
27. Benè ad accidentalem & extensivam perfectionem beatitudinis.

§. I.

Exponuntur dotes anima beata.

Notandum primò. Cum in æternâ beatitudine spirituale quoddam matrimonium invenatur inter animam & DEUM : ideo anima tanquam sponsa communiter à Theologis as-

signari quasdam dotes, per analogiam ad illum dotem, que in matrimonio carnali, sponsa signatur partim in matrimonii solitum & omnium sublevationem, partim in ipsius sponsatum. Prout dicitur L. Dotis ff. de jure dñm.

Notandum secundò. Dotem animæ à S. D. in 4. d. 49. q. 4. a. 1. sic definiri : *Dotem animæ, vita sufficiens, in æternâ beatitudine jugiter perseverans.* Ubi significantur tres conditiones ad rationem dotis requiritur. Primo quod conferatur à Christo Sponso vel tota sanctissima Trinitate ad ornatum & iucunditatem animæ : neque enim illa ibi sunt onera matrimonii, pro quibus sustinendis in matrimonio carnali dos tribui solet. Secunda est, ut conveniat in patria, seu beatitudine æterna, quia tunc solum sponsa in dominum sponsi introducitur, fitque indissolubile matrimonium inter animam & Christum, quæ de causa dicitur Apoc. 19. *Venerant nuptia agni, & uxor ejus preparavit se, & datum est illi, ut cooperaret byssino splendenti & candido.* Terterò requiritur utido ad Sponsum Christum, quia debet dominum sufficiens ad suavem unionem cum Christo. His positis in numero dotum facile convenient Autores : potissima discrepanzia reportatur in exponenda illarum entitatibus : dum aliqui volunt illas in actu, ut Vasquez & Martinez, alii in habitu, ut communiter Thomistæ, alii in utroque constituant, ut Lorca hic disp. 22.

CONCLUSIO prima. *Tres sunt dotes anima beatae, videlicet, visio, comprehensio, & fruatio.* Ita Thomistæ ex S. D. hic q. 4. a. 9.

Ratio est : Illa dona sunt dotes anima beatae, quæ ita sufficiunt ad ornatum animæ, sive venient eis unionem cum Christo, ut similitudine delectibus animæ justæ, quibus in hac vita